

บสย. กำหนดโครงสร้างการบริหารความเสี่ยงที่สนับสนุนการบริหารความเสี่ยงด้านต่างๆ ซึ่งแบ่งความรับผิดชอบเป็น 3 ระดับ คือ ระดับกรรมการ ระดับจัดการ และระดับฝ่ายงานหรือระดับปฏิบัติการ โดยกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของฝ่ายงานให้มีความสอดคล้องตามหลักการ Three Lines of Defense ดังนี้ 1) First Line of Defense : Risk Owner หรือฝ่ายงานต่างๆ ที่เป็นผู้ปฏิบัติงานประจำวัน 2) Second Line of Defense : ฝ่ายบริหารความเสี่ยงและกำกับปฏิบัติการ และ 3) Third Line of Defense : ฝ่ายตรวจสอบภายใน โดยที่ได้มีการกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการ ฝ่ายจัดการ หน่วยงานเจ้าของความเสี่ยง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไว้อย่างชัดเจน

บสย. ได้ดำเนินการบริหารความเสี่ยงด้านต่างๆ สรุปได้ดังนี้

1. การบริหารความเสี่ยงด้านเครดิต (Credit Risk Management)

ความเสี่ยงด้านเครดิต (การค้าประกันสินเชื่อ) หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากการที่ลูกค้าที่ บสย. ให้การค้าประกันสินเชื่อไม่สามารถชำระหนี้คืนสถาบันการเงินผู้ให้กู้ได้ หรือความเสี่ยงที่เกิดจากโอกาสที่ลูกค้าอาจไม่สามารถชำระหนี้คืนได้ (Potential Event of Default) จนเป็นเหตุให้ บสย. อาจต้องจ่ายค่าประกันชดเชย ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อฐานะเงินกองทุนและรายได้ของ บสย.

ในปี 2563 บสย. เน้นให้การค้าประกันสินเชื่อในลักษณะที่สามารถควบคุมความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ด้วยการออกผลิตภัณฑ์การค้าประกันสินเชื่อแบบ Portfolio Guarantee Scheme และให้การค้าประกันอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นรูปแบบการค้าประกันที่มีการจำกัดปริมาณหนี้ NPGs (Non Performing Credit Guarantee : NPGs) และความสูญเสียที่จะเกิดขึ้นรวมทั้งมีการระบุระยะเวลาการค้าประกันที่ชัดเจน มีการติดตาม ควบคุม และดูแลลูกค้าที่เป็นหนี้ NPGs อย่างใกล้ชิด เพื่อหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขหนี้ NPGs ให้เป็นไปตามเป้าหมายและเพื่อช่วยเหลือ SMEs ที่ยังพอมีสักยภาพให้สามารถชำระหนี้ได้ รวมทั้งหาแนวทางในการลดความเสียหายให้แก่ บสย. สำหรับในส่วนของลูกค้าหนี้ที่ บสย. จ่ายค่าประกันชดเชยแล้ว ได้มีการเร่งรัดติดตามหนี้เงินชดเชยโดยเฉพาะลูกค้ารายใหม่ได้ใช้แนวทางการเจรจาประนอมหนี้กับลูกค้าที่มีศักยภาพ การใช้มาตรการทางกฎหมายในการเร่งรัดชำระหนี้ และมาตรการจูงใจให้ลูกค้าเร่งประนอมหนี้ โดยในระหว่างปี บสย. ได้ให้ความช่วยเหลือ SMEs ที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ด้วยการให้การค้าประกันสินเชื่อของ SMEs

บสย. ได้มีการทบทวนนโยบายและแนวปฏิบัติ เพื่อให้มีกระบวนการบริหารความเสี่ยงด้านเครดิตที่เหมาะสมเพียงพอ และมีประสิทธิภาพในการที่จะสนับสนุนและควบคุมความเสี่ยง ภายใต้ระดับความเสี่ยงที่องค์กรยอมรับได้ รวมทั้งมีการพัฒนาและปรับปรุงเครื่องมือบริหารความเสี่ยงด้านเครดิตอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ ทบทวนนโยบายและแนวปฏิบัติการบริหารความเสี่ยงด้านเครดิต(การค้าประกันสินเชื่อ), ทบทวนนโยบายการค้าประกันสินเชื่อ, ทบทวนนโยบายสอบทานการค้าประกันสินเชื่อ, จัดทำนโยบายการประนอมหนี้ค่าประกันชดเชย, พัฒนาและทบทวน Credit Scoring Model, กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมค้าประกันตามระดับความเสี่ยง (Risk Based Pricing Fee) และทบทวนตัวชี้วัดความเสี่ยง (Key Risk Indicator) ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite) และช่วงเบี่ยงเบนของระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Tolerance) ของความเสี่ยงด้านเครดิต เป็นต้น

2. การบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk Management)

ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากการกำหนดแผนกลยุทธ์ แผนดำเนินงานและการนำไปปฏิบัติไม่เหมาะสมหรือไม่สอดคล้องกับปัจจัยภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก อันส่งผลกระทบต่อรายได้ เงินกองทุน หรือการดำรงอยู่ของกิจการ

ในปี 2563 บสย. ได้มีการพัฒนาและปรับปรุงการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์อย่างต่อเนื่อง โดยเริ่มมีแนวทางในการทำ Value Creation และ Value Enhancement ซึ่งในการจัดทำแผนวิสาหกิจได้นำการบริหารความเสี่ยงตามแนวทาง COSO-ERM 2017 มาประกอบการวางแผน มีการจัดทำแผนงานที่ใช้จัดการความเสี่ยงองค์กร การประเมินความเสี่ยงโครงการตามแผนวิสาหกิจและจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงทุกโครงการ มีการกำกับดูแลและติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมาย

บสย. ได้มีการทบทวนนโยบายและแนวปฏิบัติ เพื่อให้มีกระบวนการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ที่เหมาะสมเพียงพอ และมีประสิทธิภาพในการที่จะสนับสนุนและควบคุมความเสี่ยง ภายใต้ระดับความเสี่ยงที่องค์กรยอมรับได้ รวมทั้งมีการพัฒนาและปรับปรุงเครื่องมือบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์อย่างต่อเนื่อง ได้แก่ ทบทวนนโยบายและแนวปฏิบัติการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์, ทบทวนนโยบายการบูรณาการระหว่าง Corporate Governance, Risk Management และ Compliance (GRC), จัดทำแบบจำลองเพื่อใช้ในการบริหารความเสี่ยง (Portfolio View of Risk) และทบทวนตัวชี้วัดความเสี่ยง (Key Risk Indicator) ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite) และช่วงเปี่ยงเบนของระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Tolerance) ของความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ เป็นต้น

3. การบริหารความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ (Operational Risk Management)

ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ หมายถึง ความเสี่ยงที่จะเกิดความเสียหายอันเนื่องมาจากการขาดการกำกับดูแลกิจการที่ดี หรือขาดธรรมาภิบาลในองค์กร และขาดการควบคุมที่ดี โดยอาจเกี่ยวข้องกับกระบวนการปฏิบัติงานภายใน บุคลากร ระบบงาน หรือ เหตุการณ์ภายนอก และส่งผลกระทบต่อรายได้และเงินกองทุนของ บสย.

ในปี 2563 บสย. มุ่งเน้นการสร้างวัฒนธรรมและให้ความสำคัญกับการบริหารความเสี่ยงต่อเนื่องทางธุรกิจเพื่อให้ธุรกิจดำเนินต่อไปได้โดยไม่หยุดชะงัก ในสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลง และมีการถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจ ร่วมทดสอบ และร่วมดำเนินการจริงเมื่อเกิดเหตุการณ์ภาวะวิกฤติ และให้ความสำคัญกับ Risk Owner ในการแก้ไข ปรับปรุงเหตุการณ์หรือความเสียหายที่เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการประเมินความเสี่ยงและการควบคุมภายในด้วยตนเอง (Risk Control Self Assessment: RCSA) ซึ่งได้รับความร่วมมือจากทุกหน่วยงานภายในองค์กร การประเมินการใช้บริการจากผู้ให้บริการสนับสนุนการประกอบธุรกิจ (Business Facilitator: BF) เป็นประจำทุกปี ทำให้มั่นใจได้ว่าการบริหารความเสี่ยงด้านปฏิบัติการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับการประกอบธุรกิจขององค์กร ทั้งนี้ ได้มีการทบทวนนโยบายและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการบริหารความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ, การจัดเก็บเหตุการณ์หรือความเสียหายจากการปฏิบัติงาน (Loss Incident) และทบทวนตัวชี้วัดความเสี่ยง (Key Risk Indicator) ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite) และช่วงเปี่ยงเบนของระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Tolerance) ของความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ

4. การบริหารความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology Risk Management)

ความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งจะมีผลกระทบต่อระบบหรือการปฏิบัติงานของ บสย. รวมถึงความเสี่ยงที่เกิดจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ (Cyber Threat)

ในปี 2563 บสย. ให้ความสำคัญกับการกำกับดูแลกิจการที่ดี และการเพิ่มประสิทธิภาพของการบริหารความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ การเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับภัยคุกคามทาง Cyber ที่สำคัญ เช่น จัดทำนโยบายการกำกับดูแลและบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ ทบทวนนโยบายและแนวปฏิบัติ ด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ และนโยบายที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการใช้บริการจากผู้ให้บริการภายนอกด้านงานเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT Outsourcing) จัดหาเครื่องมือ สำหรับการประเมินช่องโหว่ (Vulnerability Assessment) และจัดจ้างผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกเข้ามาทดสอบเจาะระบบออนไลน์สำหรับการรับคำขอการค้าประกันสินเชื่อ SMEs และระบบเว็บไซต์ของ บสย. ตามมาตรฐานสากล (Penetration Testing) เพื่อลดปัจจัยความเสี่ยง และผลกระทบต่อการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องของ บสย. และจัดทำแผนการปรับปรุงช่องโหว่ที่เกิดขึ้น มีการประเมินความเสี่ยงด้านกระบวนการออนไลน์แอปพลิเคชัน TCG Cyber การประเมินความเสี่ยงด้านการเชื่อมโยงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศระหว่างหน่วยงาน การประเมินความเสี่ยงทรัพย์สินด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ การประเมินความเสี่ยงทางไซเบอร์ รวมถึงจัดทำแผนการลดความเสี่ยงตามผลการประเมิน เป็นต้น

นอกจากนี้ มีการปรับปรุงและทบทวนนโยบาย แนวปฏิบัติ คู่มือการปฏิบัติงาน เรื่อง การบริหารความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ การบูรณาการกระบวนการบริหารความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการปฏิบัติงานประจำวันผ่านการประเมินความเสี่ยงและการควบคุมภายในของตนเอง การประเมินและบริหารจัดการความเสี่ยงของโครงการพัฒนาระบบสารสนเทศต่างๆ การรักษาความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศสำหรับระบบโครงสร้างพื้นฐานของระบบงานสำคัญ รวมถึงได้รับการรับรองตามมาตรฐานสากล ISO27001:2013

5. การบริหารความเสี่ยงด้านตลาด (Market Risk Management)

ความเสี่ยงด้านตลาด หมายถึง ความเสี่ยงที่ บสย. อาจจะได้รับ ความเสียหายเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงมูลค่าของฐานะที่อยู่ในงบแสดงฐานะการเงิน ที่เกิดจากการเคลื่อนไหวของอัตราดอกเบี้ย ราคาหลักทรัพย์ อัตราแลกเปลี่ยน

ในปี 2563 บสย. ได้มีการทบทวนนโยบายการลงทุนด้วยความระมัดระวัง โดยใช้นโยบายและข้อจำกัดการลงทุน (Strategic Asset Allocation : SAA) ซึ่งได้กำหนดให้มีน้ำหนักการลงทุนในตราสารหนี้ภาคเอกชนที่ไม่เกินร้อยละ 22 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุน และน้ำหนักการลงทุนในตราสารหนี้ที่ไม่เกินร้อยละ 20 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุน กำหนดให้ลงทุนในหลักทรัพย์ที่จ่ายปันผลสูง (High dividend yield) ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 และสามารถลงทุนใน Property fund/REIT/Infrastructure fund รวมไม่เกินร้อยละ 5 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุน รวมถึงกำหนดค่าพาดานความเสี่ยง ได้แก่ ค่า VaR ค่า Beta และค่า Duration ของ Portfolio ที่เหมาะสม มีกระบวนการติดตามและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ มีการรายงานผลการดำเนินงานการบริหารกองทุนต่อคณะกรรมการบริหารเงินลงทุนเป็นรายเดือน และคณะกรรมการกำกับความเสี่ยงเป็นรายไตรมาส

บสย. ได้มีการทบทวนนโยบายและแนวปฏิบัติ เพื่อให้มีกระบวนการบริหารความเสี่ยงด้านตลาดที่เหมาะสมเพียงพอ และมีประสิทธิภาพในการที่จะสนับสนุนและควบคุมความเสี่ยง ภายใต้ระดับความเสี่ยงที่องค์กรยอมรับได้ รวมทั้งมีการพัฒนาและปรับปรุงเครื่องมือบริหารความเสี่ยงด้านตลาดอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ ทบทวนนโยบายและแนวปฏิบัติการบริหารความเสี่ยงด้านตลาด, ทบทวนการใช้นโยบาย Stop Loss ให้มีความเหมาะสมกับลักษณะของตราสาร, ทบทวนกระบวนการทดสอบภาวะวิกฤต (Stress Testing) เพื่อรองรับความเสี่ยงด้านตลาด เนื่องจากสถานการณ์ในตลาดเงินและตลาดทุนที่มีความผันผวน และทบทวนตัวชี้วัดความเสี่ยง (Key Risk Indicator) ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite) และช่วงเบี่ยงเบนของระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Tolerance) ของความเสี่ยงด้านตลาดที่ส่งสัญญาณเตือนถึงการบริหารผลตอบแทนที่อาจไม่เป็นไปตามเป้าหมายการลงทุน เป็นต้น

6. การบริหารความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง (Liquidity Risk Management)

ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากการที่ บสย. ไม่สามารถชำระหนี้สินและค่าประกันชดเชยต่อสถาบันการเงิน เนื่องจากไม่สามารถเปลี่ยนสินทรัพย์เป็นเงินสดได้ทันเวลา หรือไม่สามารถจัดหาเงินทุนได้อย่างเพียงพอ หรือสามารถจัดหาเงินทุนได้แต่ด้วยต้นทุนที่สูงเกินกว่าที่จะยอมรับได้ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อรายได้และเงินกองทุนของ บสย.

ในปี 2563 บสย. ได้มีการทบทวนนโยบายการบริหารเงินสภาพคล่อง โดยกำหนดกรอบการดำรงสภาพคล่องแบ่งเป็น 2 ส่วน เพื่อให้การบริหารสภาพคล่องมีความชัดเจน ประกอบด้วย 1) สภาพคล่องเพื่อการดำเนินงานและการจ่ายค่าประกันชดเชยตามปกติของ บสย. และ 2) สภาพคล่องเพื่อการจ่ายค่าประกันชดเชยที่มีการกำหนดเงื่อนไขการจ่ายค่าประกันชดเชยจากรายได้ค่าธรรมเนียมค่าประกันที่ได้รับ รวมทั้งได้จัดทำประมาณการกระแสเงินสดโดยละเอียดเป็นรายเดือน รายไตรมาส และรายปี เพื่อจัดเตรียมสภาพคล่องให้เหมาะสมกับช่วงเวลาการชำระเงิน

บสย. ได้มีการทบทวนนโยบายและแนวปฏิบัติ เพื่อให้มีกระบวนการบริหารความเสี่ยงด้านสภาพคล่องที่เหมาะสมเพียงพอ และมีประสิทธิภาพในการที่จะสนับสนุนและควบคุมความเสี่ยง ภายใต้ระดับความเสี่ยงที่องค์กรยอมรับได้ รวมทั้งมีการพัฒนาและปรับปรุงเครื่องมือบริหารความเสี่ยงด้านสภาพคล่องอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ ทบทวนนโยบายและแนวปฏิบัติการบริหารความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง, ทบทวนแผนฉุกเฉินเพื่อรองรับสถานการณ์ขาดสภาพคล่องในสถานการณ์ที่ไม่ปกติและในภาวะวิกฤต และทบทวนตัวชี้วัดความเสี่ยง (Key Risk Indicator) ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite) และช่วงเบี่ยงเบนของระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Tolerance) ของความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง แยกตามลักษณะการจ่ายค่าประกันชดเชย เป็นต้น

7. การบริหารความเสี่ยงด้านชื่อเสียง (Reputation Risk Management)

ความเสี่ยงด้านชื่อเสียง หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากเหตุการณ์หรือผลกระทบต่างๆ ที่ไม่ได้คาดการณ์ไว้ล่วงหน้า อันเนื่องมาจากการดำเนินงานทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงตั้งแต่การมีภาพลักษณ์ในทางลบจนถึงการถูกฟ้องดำเนินคดี หรือความเสี่ยงที่เกิดจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและกฎเกณฑ์ของทางการโดยไม่เจตนา ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อรายได้ เงินกองทุน ชื่อเสียง ภาพลักษณ์ และความน่าเชื่อถือของ บสย.

เนื่องจาก บสย. เป็นองค์กรที่ให้การค้ำประกันสินเชื่อให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs ให้ได้รับสินเชื่อจากสถาบันการเงิน การดำเนินกิจการของ บสย. จึงต้องมีความมั่นคง มีความน่าเชื่อถือ และมีภาพลักษณ์ที่ดี ซึ่งในปี 2563 ไม่มีเหตุการณ์หรือการเผยแพร่ข่าวในเชิงลบเกี่ยวกับ บสย. ที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อภาพลักษณ์และชื่อเสียงขององค์กร

บสย. ได้ตระหนักถึงความเสี่ยงด้านชื่อเสียงที่อาจจะมีผลกระทบต่อการดำเนินงาน โดยได้มีการทบทวนนโยบายและแนวปฏิบัติ เพื่อให้มีกระบวนการบริหารความเสี่ยงด้านชื่อเสียงที่เหมาะสม เพียงพอ และมีประสิทธิภาพในการที่จะสนับสนุนและควบคุมความเสี่ยง ภายใต้ระดับความเสี่ยงที่องค์กรยอมรับได้ รวมทั้งมีการพัฒนาและปรับปรุงเครื่องมือบริหารความเสี่ยงด้านชื่อเสียงอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ ทบทวนนโยบายและแนวปฏิบัติการบริหารความเสี่ยงด้านชื่อเสียง, ทบทวนนโยบายและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามกฎหมายและกฎเกณฑ์ข้อบังคับ, จัดทำแผนการจัดการและการสื่อสารในภาวะวิกฤต (Crisis Communication Management Plan) และทบทวนตัวชี้วัดความเสี่ยง (Key Risk Indicator) ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite) และช่วงเปี่ยงเบนของระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Tolerance) ของความเสี่ยงด้านชื่อเสียง เป็นต้น